

Sygn. akt SDI 52/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 października 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Andrzej Siuchniński (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Jerzy Grubba

SSN Dariusz Kala

Protokolant Anna Kuras

przy udziale Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego Naczelnej Rady Adwokackiej
adw. Przemysław Rosatiego

w sprawie **adw. A. D.**

obwinionej z art. 80 ustawy z dnia 26 maja 1982 r. Prawo o adwokaturze (t.j. Dz.U.
z 2015 r., poz. 615 ze zm.)

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na rozprawie

w dniu 27 października 2016 r.

kasacji, wniesionej przez obrońcę obwinionej

od orzeczenia Wyższego Sądu Dyscyplinarnego Adwokatury

z dnia 19 marca 2016 r., sygn. akt WSD .../15,

utrzymującego w mocy orzeczenie Sądu Dyscyplinarnego Izby Adwokackiej w [...] z
dnia 29 sierpnia 2015 r., sygn. akt SD .../15

**uchyla zaskarżone orzeczenie i sprawę przekazuje Wyższemu
Sądowi Dyscyplinarnemu Adwokatury do ponownego
rozpoznania w postępowaniu odwoławczym.**

UZASADNIENIE

Adwokat A. D. orzeczeniem Sądu Dyscyplinarnego Izby Adwokackiej w [...] z dnia 29 sierpnia 2015 r., sygn. akt SD ../15, została uznana za winną popełnienia przewinienia dyscyplinarnego, określonego w art. 80 ustawy z dnia 26 maja 1982 r. Prawo o adwokaturze (dalej: u.p.a.) w zw. z § 1 ust. 2, § 49 i § 56 Zbioru Zasad Etyki Adwokackiej i Godności Zawodu (tekst jednolity ogłoszony na podstawie uchwały nr 52/2011 Naczelnej Rady Adwokackiej z dnia 19 listopada 2011 r.), polegającego na tym, że będąc pełnomocnikiem z urzędu powoda W. M. w postępowaniu apelacyjnym przez Sąd Apelacyjny w [...] (sygn. akt VI ACa ../12), nie poinformowała mocodawcy o zaplanowanym terminie rozprawy apelacyjnej, zapadłym orzeczeniu oraz nie wniosła o sporządzenie i doręczenie jego pisemnego uzasadnienia. Za to przewinienie została jej wymierzona kara nagany oraz dodatkowo orzeczono zakaz wykonywania patronatu przez okres 2 lat.

To orzeczenie zostało zaskarżone przez rzecznika dyscyplinarnego oraz obwinioną. W odwołaniu wniesionym na korzyść obwinionej, rzecznik dyscyplinarny zarzucił mające wpływ na rozstrzygnięcie naruszenie art. 410 k.p.k. w zw. z art. 95n pkt 2 u.p.a. przez pominięcie przy ustalaniu stopnia zawinienia faktu, że ukaranie obwinionej w innej sprawie dyscyplinarnej uległo zatarciu, w konsekwencji czego, w chwili wydania orzeczenia była osobą niekaraną. Rzecznik Dyscyplinarny wniósł o zmianę zaskarżonego orzeczenia poprzez wymierzenie obwinionej łagodniejszej kary.

Obwiniona zaskarżyła orzeczenie w całości, wskazując, że orzeczenie zostało wydane w oparciu o wadliwe ustalenia faktyczne i wniosła o uchylenie zaskarżonego orzeczenia oraz przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi pierwszej instancji.

Wyższy Sąd Dyscyplinarny Adwokatury orzeczeniem z dnia 19 marca 2016 r., sygn. akt WSD ../15, utrzymał w mocy zaskarżone orzeczenie.

Od orzeczenia Sądu drugiej instancji kasację wniósł obrońca obwinionej, podnosząc zarzuty rażącego naruszenia przepisów postępowania, mające wpływ na treść zaskarżonego orzeczenia:

- art. 117 § 1 i 2 k.p.k. w zw. z art. 450 § 3 k.p.k. w zw. z art. 6 k.p.k. poprzez prowadzenie rozprawy odwoławczej w dniu 19 marca 2016 r. pod nieobecność obwinionej, w sytuacji gdy w dacie tej nie była ona zawiadomiona o terminie rozprawy, albowiem, jak wynika z notatki służbowej z dnia 1 kwietnia 2016 r., przesyłka kierowana do obwinionej została przekazana do doręczenia w Urzędzie Pocztowym W. 76 dopiero w dniu 31 marca 2016 r., tj. po dacie rozprawy odwoławczej, a nadto w aktach sprawy brak było dowodu doręczenia zawiadomienia obwinionej, w konsekwencji czego doszło do przeprowadzenia rozprawy odwoławczej z naruszeniem prawa do obrony;
- art. 433 § 2 k.p.k. w zw. z art. 457 § 3 k.p.k. poprzez brak właściwego rozważenia zarzutu odnoszącego się do dokonanej przez Sąd pierwszej instancji oceny wiarygodności zeznań pokrzywdzonego W. M., przyjęcie za własne stanowiska Sądu *meriti* w tym zakresie oraz niedokonanie samodzielnej oceny zeznań pokrzywdzonego.

Na podstawie tak sformułowanych zarzutów skarżący wniósł o uchylenie zaskarżonego orzeczenia i przekazanie sprawy Wyższemu Sądowi Dyscyplinarnemu Adwokatury do ponownego rozpoznania w postępowaniu odwoławczym.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Kasacja jest częściowo zasadna.

Zgodnie z art. 117 § 2 stosowanym odpowiednio w postępowaniu dyscyplinarnym adwokatów (w zw. z art. 95n pkt 1 u.p.a.), czynności procesowej nie przeprowadza się, jeżeli osoba uprawniona nie stawiła się, a brak dowodu, że została o niej powiadomiona.

W rozpoznawanej sprawie Wyższy Sąd Dyscyplinarny Adwokatury na rozprawie w dniu 19 marca 2016 r. błędnie uznał, że obwiniona została prawidłowo

zawiadomiona o terminie tej rozprawy. Ustalenie takie nastąpiło z powodu pomyłki podczas sprawdzania statusu doręczenia wezwania obwinionej, polegającej na wpisaniu nieprawidłowego numeru listu poleconego w pole wyszukiwarki przesyłek rejestrowych na stronie internetowej Poczty Polskiej (zob. k. 9b i 20). W rzeczywistości obwiniona otrzymała zawiadomienie o terminie rozprawy odwoławczej w dniu 1 kwietnia 2016 r. (zob. notatka służbowa na k. 17), a zatem już po terminie rozprawy.

W sprawie doszło zatem rzeczywiście do rażącego naruszenia art. 117 § 2 k.p.k., gdyż przepis art. 450 § 3 k.p.k., w takiej sytuacji, nie dawał podstawy do prowadzenia postępowania odwoławczego pod nieobecność obwinionej, a jeżeli je prowadzono to z oczywistym naruszeniem prawa do realizacji osobistej obrony na rozprawie odwoławczej. Implikuje to potrzebę uchylenia zaskarżonego orzeczenia i przekazania sprawy Wyższemu Sądowi Dyscyplinarnemu Adwokatury do ponownego rozpoznania.

Sąd Najwyższy, na podstawie art. 436 k.p.k. w zw. z art. 518 k.p.k. i art. 95n pkt 1 u.p.a., ograniczył rozpoznanie kasacji do powyższego uchybienia, albowiem było to wystarczające do wydania orzeczenia, czyniąc przedwczesnym zarzut wadliwej kontroli instancyjnej w zakresie weryfikacji ustaleń faktycznych i oceny zeznań pokrzywdzonego.

Z tych względów Sąd Najwyższy orzekł jak w wyroku.